REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu Marku Ivrlaču, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Cash-Expert s.l., Španjolska, Barcelona, Avenida Diagonal 468/8, OIB: 45946454923 zastupan po punomoćniku Vlatki Nadramiji, odvjetnici u odvjetničkom društvu Nadramija i Partneri d.o.o., Zagreb, protiv tuženika Iva Markser, OIB: 30382044575, Zagreb, Pabla Nerude 13, radi isplate, nakon glavne rasprave zaključene dana 15. rujna 2026. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja i odsutnosti uredno pozvane tuženice, dana 30. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Melite Čondić iz Zagreba, poslovni broj: UPP/OS-Ovrv-118/2023 od 30. lipnja 2023. u dijelu u kojemu je tuženiku Ivi Markser, OIB: 30382044575, Zagreb, Pabla Nerude 13, naloženo isplatiti tužitelju Cash-Expert s.l., Španjolska, Barcelona, Avenida Diagonal 468/8, OIB: 45946454923, iznos od 544,00 EUR-a zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 14. svibnja 2023. do 29. prosinca 2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, kao i da Naslovni sud obveže tuženika da naknadi tužitelju troškove postupka zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od donošenja odluke pa sve do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine u roku od 8 dana.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev te se ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Melite Čondić iz Zagreba, poslovni broj:

UPP/OS-Ovrv-118/2023 od 30. lipnja 2023. u dijelu u kojemu je tuženiku Ivi Markser, OIB: 30382044575, Zagreb, Pabla Nerude 13, naloženo isplatiti tužitelju Cash-Expert s.l., Španjolska, Barcelona, Avenida Diagonal 468/8, OIB: 45946454923, iznos 2.781,00 EUR sa zateznim kamatama.

III. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja E Cash-Expert s.l., Španjolska, Barcelona, Avenida Diagonal 468/8, OIB: 45946454923 za isplatom troškova parničnog postupka u iznosu od 660,00 Eura s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

Obrazloženje

1. Na prijedlog tužitelja (ovrhovoditelja) javni bilježnik Melita Čondić iz Zagreba, donio je rješenje o ovrsi poslovni broj poslovni broj: UPP/OS-Ovrv-118/2023 od 30. lipnja 2023. kojim je naloženo tuženiku, platiti tužitelju iznos od 3.325,00 Eura sa zakonskom zateznom kamatom i troškovima ovršnog postupka i to temeljem vjerodostojne isprave, izvatka iz poslovnih knjiga.
2. Protiv rješenja o ovrsi tuženik je pravodobno izjavio prigovor u kojem navodi kako pobija u cijelosti rješenje o ovrsi jer ovrhovoditelj u ispravi netočno navodi činjenično stanje i iznos tražbine. Naime, tuženik navodi da nije točno da je tužitelju dužan uplatiti daljnji iznos od 3.325,00 Eura/25.052,21 kn. Tuženik je na posuđeni iznos od 2.700,00 € kn/20.343,15 HRK u roku dospijeća od 180 dana tužitelju trebao uplatiti iznos od čak 3.375,00€/25.428,94 HRK, od čega na ime fiksne pristojbe otpada iznos od 675,00 €/5.085,79 HRK, a što iznosi četvrtinu odnosno 25% posuđenog iznosa. Navodi da se tu radi o troškovima, koje tužitelj naziva fiksnom pristojbom i koji su očito nerazmjerni u odnosu na posuđeni iznos i stavljaju tuženika, koji nije trgovac, u neravnopravan i podređen položaj prema ovrhovoditelju. Tuženik nije u roku dospijeća mogao uplatiti gore navedeni posuđeni iznos uvećan za troškove već je u roku dospijeća u tri navrata tužitelju uplatio na ime prolongata zajma iznos od 702,00 Eura i jednom iznos od 50,00 Eura. Dakle, tužitelju je dosad ukupno uplaćeno 2.156,00 Eura i ostalo je za platiti još 544,00 Eura glavnice, a ne 3.325,00 Eura tužitelj pogrešno navodi. Fiksnu pristojbu koja iznosi četvrtinu posuđenog iznosa, tuženik ne može platiti i predlaže da se iznos fiksne pristojbe prvotno svede na iznos zakonske kamate budući je razvidno da se u konkretnom slučaju radi o zelenaškom ugovoru goje je mjesečna kamata 25%.
3. Temeljem prigovora tuženika sud je sukladno čl. 58. st. 3. Ovršnog zakona (Narodne novine, broj: 112/2012, 25/2013, 93/2014, 55/2016, 73/2017, 131/2020, i 114/2022) rješenje o ovrsi stavio izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha, ukinuo provedene radnje, a postupak je nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnoga naloga.
4. Podneskom od 3. listopada 2024. tužitelj se očitovao na prigovor te je naveo da je tuženik je kao zajmoprimac sa trgovačkim društvom Cash-Expert s.l., Barcelona, Avenida Diagonal 468/8, kao zajmodavcem 13. siječnja 2023. na daljinu, uz prihvat Općih uvjeta ugovora o zajmu za zajmove društva Cash-Expert s.l., sklopio ugovor o zajmu br. ES-23-76783. Prema čl. 293. st. 1. Zakona o obveznim odnosima, ugovor je sklopljenim elektroničkim putem kad su se stranke suglasile o bitnim sastojcima ugovora. Nadalje, prema čl. 499.

ZOO-a za postojanje ugovora o zajmu potrebno je da su se stranke sporazumjele o bitnim sastojcima ugovora i to određenom iznosu novca i vremenu trajanja zajma. Obzirom da zakonodavac za ugovor o zajmu ne propisuje određeni oblik, takav se ugovor smatra neformalnim dvostrano obvezujućim ugovorom, pa stoga može biti sklopljen u bilo kojoj formi. U konkretnom slučaju, pristupom internetskoj stranici zajmodavca tuženik je zatražio zajam u ukupnom iznosu od 2.700,00 EUR i obvezao se navedeni iznos vratiti zajmodavcu zajedno s pristojbom u iznosu od 675 EUR s krajnjim dospijećem dana 12. veljače 2023. Sklapanje ugovora uređeno je čl. 4. i 5. Općih uvjeta. Nakon što je tuženik podnio zahtjev za odobrenje zajma te podnio odgovarajuću dokumentaciju, te poslao SMS kojim potvrđuje isplatu, iznos je plaćen na njegov bankovni račun. U skladu s čl. 5. Općih uvjeta ugovora o zajmu zajmodavca, upoznavanje s općim uvjetima prije sklapanja ugovora o zajmu i izričita izjava odnosno potvrda tuženika da opće uvjete prihvaća u potpunosti i bez zadrški, te da se s njima izričito slaže, predstavlja apsolutno bitan uvjet odobrenja zajma od strane zajmodavca te je bez istog nemoguće sklopiti ugovor o zajmu. Označavanjem polja "prihvaćam" na internetskoj stranici zajmodavca, tuženik je dao svoj izričit i nedvosmislen pristanak na odredbe Općih uvjeta, te izričito izjavio da će ih se pridržavati. Prihvatom Općih uvjeta, tuženik je sukladno odredbi čl. 5. istih dostavio presliku svoje bankovne kartice iz kojeg je vidljiv broj iste te presliku svoje osobne iskaznice te izvod po računu kao i platnu listu. Temeljem navedenog ugovora, tuženik je za isplatu iznosa zajma sukladno čl. 6. Općih uvjeta poslao SMS poruku na broj tužitelja s tekstom "ŽELIM ISPLATU ODOBRENOG ZAJMA ES-23-76783“. Zajmodavac Cash-Expert s.l. je tuženiku dana 12. siječnja 2023. isplatio novčani iznos od 2.673,00 EUR (odnosno 2.700,00 EUR umanjeno za 27 EUR troškova obrade zajma), dok se tuženik obvezao vratiti iznos od 2.700,00 EUR uvećan za 675 EUR pristojbe, sukladno čl. 7. i 8. Općih uvjeta, i to najkasnije sa danom 12. veljače 2023. Navedenim radnjama, sklopljen je ugovor o zajmu elektroničkim putem, sukladno čl. 247., čl. 286. i čl. 293. Zakona o obveznim odnosima. Zajmodavac je svoju obvezu iz Ugovora o zajmu izvršio, uplativši iznos zajma na tekući račun tuženog dok zajmoprimac, ovdje tuženi, nije izvršio svoju obvezu povrata zajma. Iz same uplate, koju je tužitelj dokazao potvrdom Croatia banke uz sve navedene podatke, nesumnjivo proizlazi da je iznos novca isplaćen upravo temeljem ugovora o zajmu. Sukladno čl. 10. Općih uvjeta, na dan dospijeća zajma zajmoprimac može odabrati hoće li ga u cijelosti vratiti ili prolongirati rok otplate te je dužan na bankovni račun zajmodavca uplatiti iznos pristojbe prolongata u visini od 20% od neotplaćene glavnice uvećano za iznos troška obrade prolongata zajma. Nadalje, na stranici tužitelja, na koju je tužena pristupila svojevoljno, jasno je vidljivo objašnjenje pojma prolongata, odnosno upozorenje; Kratkoročne online pozajmice namijenjene su da vam pomognu premostiti iznenadne, neplanirane nelikvidnosti između vaših redovnih primanja. Prolongiranje otplate zajma vam stvara dodatne troškove, te vas stoga molimo da obveze po zajmu podmirite unutar ugovorenog roka kako ne biste došli u situaciju da morate prolongirati otplatu kratkoročnog zajma i time si stvoriti nove troškove. Mogućnost prolongiranja roka otplate zajma predviđena je isključivo kako bi vam se u iznimnim slučajevima, kada nikako niste u mogućnosti u ugovorenom roku otplatiti zajam, izišlo u susret, te tako

spriječilo pokretanje prisilne naplate (ovrhe) zbog nepoštivanja ugovornih obveza.“ Slijedom navedenog, ukupni dug tužene prema tužitelju iznosi 3.325,00 Eura, a sve utemeljeno na važećim cjenicima sadržanim u Općim uvjetima zajmodavca i ovdje tužitelja. Kao posljedicu neplaćanja zajma u ugovorenom roku, tužitelj je pokrenuo predmetni ovršni postupak. Tuženik, dakle u ovom postupku duguje s osnova zajma: iznos dospjele glavnice 2.700 Eura sa pristojbom 625,00 Eura. Nadalje, u odnosu na prigovor tuženika navodi da je ugovorom o zajmu ES-23-76783 u točki 1.6. jasno napisano kako zajmodavac ima pravo jednostrano otkazati ugovor u slučaju kada zajmoprimac kasni s isplatom bilo koje rate, u kojem slučaju cjelokupni ostatak duga i ukupan iznos pristojbe dospijevaju na naplatu danom otkaza ugovora. Zajmoprimac je svjesno sklopio ugovor sa zajmodavcem s obzirom na to da je i dostavio sve svoje podatke zajmodavcu (presliku osobne iskaznice, kreditne kartice...). Navodi tuženika su paušalni i netočni. Zajmodavac je sukladno odredbama ugovora raskinuo ugovor o zajmu budući da tuženik nije platio ratu do dospijeća niti u naknadnom roku od 5 dana po dospijeću rate čime je na naplatu došao ukupni dug, ali bez pristojbe na te rate, a što je tužitelj mogao utužiti prema općim uvjetima i ugovoru o zajmu.

5. U tijeku postupka radi utvrđenja činjeničnog stanja izvršen je uvid u izvadak iz ovjerovljenih poslovnih knjiga (list: 8 spisa), nacrt ugovora o zajmu (list:54 spisa), standardne informacije o potrošačkim kreditima (list:55-61 spisa), potvrde o plaćanju (list: 62-64, 87 spisa), presliku kartice (list: 76-77 spisa), presliku osobne iskaznice (list: 78-79 spisa), sliku (list: 80 spisa), promet po tekućem računu (list: 81-84 spisa), obračunska lista (list: 85 spisa), ugovor o zajmu (list: 88 spisa), otplatni plan (list: 89-90, 92-93,95-96,98-99 spisa),aneksi ugovoru o zajmu (list:91,94,97, spisa), otkaz ugovora (list: 100 spisa),.

6. Predmet spora je naplata naknade glavnice po ugovoru o zajmu sa pripadajućim aneksima ugovoru u iznosu od 2.700,00 Eura te plaćanje pristojbe u iznosu od 625,00 Eura.

7. Između stranaka nije sporno da su sklopili ugovor o zajmu sa pripadajućim aneksima temeljem kojih je tužitelj tuženiku isplatio iznos od 2.673,00 Eura, (iznos zajma od 2.700,00 Eura umanjen je za 27,00 Eura na ime troškova obrade zajma) te da je tuženik tužitelju isplatio iznos od 2.156,00 Eura, pri čemu tužitelj smatra da je navedenim iznosom tuženik platio pristojbe za prolongiranje obveze, dok tuženik smatra da je navedenim uplatama plaćao glavnicu. Između stranaka je sporno radi li se o ništetnoj odredbi ugovora i radi li se o zelenaškom ugovoru.

8. Imajući u vidu odredbu čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22, u daljnjem tekstu ZPP), a temeljem savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan u dijelu, a kako je to navedeno u izreci ove presude.

9. Sud je izvršio uvid u ugovor o zajmu – ES-23-76783 te je utvrdio da je isti sklopljen između tužitelja kao zajmodavca i tužene kao zajmoprimca. Datum sklapanja je 13. siječnja 2023. godine sukladno čl. 1.8. Ugovora. Nadalje je je sud utvrdio da je tim ugovorom zajmodavac 12. siječnja 2023. dostavio

zajmoprimcu obavijest kojom ga se obavještava da mu je odobren zajam u iznosu od 2.700,00 Eura na period od 30 dana plativo u 1 rati uz pristojbu u iznosu od 675,00 Eura. Tog dana je zajam i isplaćen umanjeno za trošak obrade zajma od 27,00 Eura. Nadalje je ugovoreno da zajmoprimac može do dana dospijeća svake rate tražiti prolongat otplate sukladno općim uvjetima. Odredbom članka 1.6 ugovora o zajmu ugovoreno je da zajmodavac ima pravo jednostrano otkazati ugovor u slučaju kada zajmoprimac kasni s uplatama bilo koje rate, u kojem slučaju cjelokupni ostatak duga i ukupan iznos pristojbe dospijevaju na naplatu danom otkaza ugovora. Otkaz ugovora dostavlja se zajmoprimcu putem elektronske pošte.

10. Tužitelj nije dostavio Opće uvjete ugovaranja zajma Cash-Expert s.l.

11. Uvidom u ispis poruka vidljivo je da je sa broja 385914872575, dana 12. siječnja 2023. poslana poruka želim isplatu odobrenog zajma te da su 8. veljače 2023., 13. veljače 2023., 10. ožujka 2023. i 13. travnja 2023. poslane poruke kojim se traži prolongat predmetnog zajma.

12. Odredbom iz čl. 499. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22. i 156/22. - dalje: ZOO) propisano je da se ugovorom o zajmu zajmodavac obvezuje predati zajmoprimcu određeni iznos novca ili određenu količinu drugih zamjenjivih stvari, a zajmoprimac se obvezuje vratiti mu poslije stanovitog vremena isti iznos novca odnosno istu količinu stvari iste vrste i kakvoće.

13. Odredbom članka 295. ZOO-a propisano je da su opći uvjeti ugovora ugovorne odredbe sastavljene za veći broj ugovora koje jedna ugovorna strana (sastavljač) prije ili u trenutku sklapanja ugovora predlaže drugoj ugovornoj strani, bilo da su sadržani u formuliranom (tipskom) ugovoru, bilo da se ugovor na njih poziva. Opći uvjeti obvezuju ugovornu stranu ako su joj bili poznati i morali biti poznati u vrijeme sklapanja ugovora.

14. Prema odredbi članka 296. stavak 1. do 3. ZOO-a ništetne su odredbe općih uvjeta ugovora koje suprotno načelu savjesnosti i poštenja prouzroče očiglednu neravnopravnost u pravima i obvezama strana na štetu suugovaratelja sastavljača ili ugrožavaju postizanje svrhe sklopljenog ugovora, čak i ako su opći uvjeti koji sadrže odobreni od nadležnog tijela, s tim da prilikom ocjene ništetnosti određene odredbe općih uvjeta ugovora uzimaju se u obzir sve okolnosti prije i u vrijeme sklapanja ugovora, pravnu narav ugovora, vrsta robe ili usluge koja je objekt činidbe ostale odredbe ugovora, kao i odredbe drugog ugovora s kojim je ta odredba općih uvjeta ugovora povezana, a odredba stavka 1. ovog članka ne primjenjuje se na one odredbe općih uvjeta ugovora čiji je sadržaj preuzet iz važećih propisa ili se prije sklapanja ugovora o njima pojedinačno pregovaralo, a druga je strana pri tome mogla utjecati na njihov sadržaj prema odredbi o predmetu i cijeni ugovora ako su jasne, razumljive i lako uočljive. Na ništetnost sud pazi po službenoj dužnosti (članak 327. stavak 1. ZOO-a.

15. Predmetni Ugovor u smislu odredaba Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 19/22 i 59/23 - dalje: ZZP) predstavlja potrošački ugovor. Sustav zaštite potrošača u smislu Direktive 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. počiva na ideji da se potrošač nalazi u slabijem položaju u odnosu na prodavača ili pružatelja usluge što se tiče pregovaračke snage i razine informacija pa obzirom na takav slabiji položaj potrošača, članak 6. st. 1.

Direktive/93 predviđa da nepoštene odredbe nisu obvezujuće za potrošače, a radi se o onoj odredbi s obveznim učinkom kojoj je cilj zamijeniti formalnu ravnotežu koju ugovor uspostavlja između prava i obveza stvarnom ravnotežom koja će ponovo uspostaviti jednakost između suugovaratelja. U tom smislu nacionalni sudac, odnosno ovaj sud, dužan je po službenoj dužnosti procijeniti nepošteni karakter ugovorne odredbe koja ulazi u područje primjene Direktive 93/13 i time ispraviti neravnotežu između potrošača i prodavača ili pružatelja čim raspolaže potrebnim pravnim i činjeničnim elementima (presuda C-280/2013).

16. Temeljem osnovnih načela obveznopravnog ugovornog odnosa stranaka propisanih člankom 3., 4. i 6. ZOO-a i položaja tuženika kao potrošača u smislu odredbi ZZP-a u kojima su implementirane i prethodno citirane Direktive o zaštiti prava potrošača, sud je utvrdio da je odredba ugovora kojom se tuženik kao zajmoprimac obvezao tužitelju kao zajmodavcu platiti pristojbu u iznosu 675,00 Eura, što je čak 25% visine isplaćenog zajma za razdoblje vraćanja od 30 dana, nepoštena te uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama na štetu tuženika kao potrošača, a o kojoj se odredbi nije pojedinačno pregovaralo pa potrošač nije imao utjecaja na sadržaj te ugovorne odredbe (čl. 53. st. 1. i 2. ZZP-a). Pri tome, sud je uzeo u obzir sve okolnosti sklapanja predmetnog ugovora kako to proizlazi iz odredbe članka 55. ZZP-a.

17. Odredbom čl. 9 Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22 - u daljnjem tekstu ZOO-a) određeno je da je sudionik u obveznom odnosu dužan ispuniti svoju obvezu i odgovoran je za njezino ispunjenje.

18. Odredbom čl. 183. st. 1 ZOO-a određeno je da dužnik dolazi u zakašnjenje kad ne ispuni obvezu u roku određenom za ispunjenje.

19. Odredbom čl. 29 st. 1 ZOO-a određeno je da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice i zatezne kamate. Odredbom čl. 29 st. 2 određena je i visina stope zakonske zatezne kamate.

20. Slijedom navedenog, s obzirom da su temeljem odredbe članka 59. st. 1. ZZP-a nepoštene ugovorne odredbe ništetne i kao takve ne proizvode pravne učinke, sud je utvrdio da tuženik nije u obvezi isplatiti tužitelju pristojbu u iznosu od 675,00 Eura temeljem Ugovora o zajmu, niti je dužan plaćati naknade za prolongat te pristojbe za prolongat ukupno 702,00 Eura temeljem I., II. i III aneksa ugovoru o zajmu, a uplate koje je činio tuženik predstavljaju djelomičnu otplatu glavnice. Budući da je tuženik platio tužitelju iznos od 2.156,00 Eura, koji se ima smatrati djelomičnom uplatom glavnice, tužitelj ima pravo na isplatu daljnjeg iznosa od 544,00 Eura na ime preostalog iznosa glavnice, a tužitelj ima pravo na naplatu zakonskih zateznih kamata na taj iznos počevši od 14. svibnja 2023, dana nakon dospijeća tražbine sukladno 3. aneksu ugovora o zajmu sa pripadajućim otplatnim planom.

21. Odluka o trošku donijeta je temeljem čl. 154. st. 2. ZPP-a i sukladno važećoj vrijednosti predmeta spora u konačno postavljenom tužbenom zahtjevu i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, br. 138/23 dalje: Tarifa). Prema odredbi čl. 154. st. 2. ZPP-a u slučaju djelomičnog uspjeha stranaka u parnici, sud će najprije utvrditi postotak u kojemu je svaka od njih uspjela, zatim će od postotka one stranke koja je u većoj mjeri uspjela oduzeti postotak one stranke koja je u manjoj mjeri uspjela,

nakon toga će utvrditi iznos pojedinih i iznos ukupnih troškova stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici koji su bili potrebni za svrhovito vođenje postupka te će toj stranci odmjeriti naknadu dijela takvih ukupnih troškova koji odgovara postotku koji je preostao nakon navedenog obračuna postotaka u kojima su stranke uspjele u parnici. Omjer uspjeha u parnici ocjenjuje se prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, vodeći računa i o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove zahtjeva.

22. U ovoj pravnoj stvari tužitelj je u odnosu na osnovu tužbenog zahtjeva uspio u 16 %, a u odnosu na visinu 16%, slijedom čega je tuženik u odnosu na osnovu tužbenog zahtjeva uspio s 84%, a u odnosu na visinu 84%. Budući da je tuženik u većoj mjeri uspio u postupku, tužitelj nema pravo na naknadu troškova parničnog postupka, a tuženik nije zahtijevao naknadu troškova parničnog postupka. Slijedom navedenog sud je odbio zahtjev tužitelja za naknadom troškova parničnog i ovršnog postupka u iznosu od 660,00 Eura kao neosnovan.

U Zagrebu, 30. listopada 2026.

SUDAC:
Marko Ivrlač

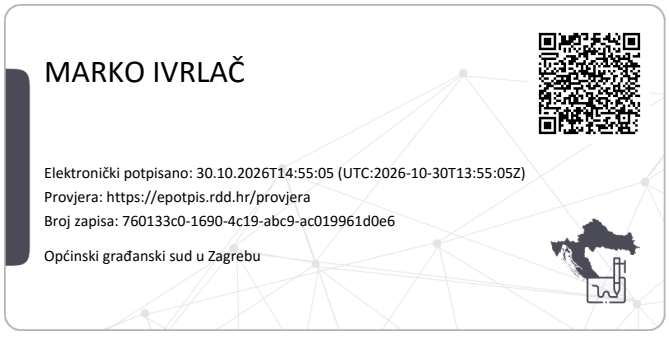

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu županijskom sudu u roku od petnaest dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje) odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

Presuda u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t.1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 467. st.1. ZPP-a

Broj zapisa: **9-3088f-73e95**

Kontrolni broj: **0f6a5-5a3b3-7441b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.